

Dertig Franse dorpelingen delen samen één auto

Bron: Trouw

Dit artikel is geschreven door [Eva Rammeloo](#) Gepubliceerd op 29 december 2025

Auto nodig? Bij de Bar Tabac in het piepkleine Franse dorpje Pont-de-Barret hangen de sleutels al klaar.

Wonen tussen de middeleeuwse dorpjes in de Drôme is prachtig. Maar het betekent ook: investeren in een eigen auto of aangewezen zijn op het openbaar vervoer. In het dorpje Pont-de-Barret hebben dertig inwoners bedacht dat ze beter samen een auto kunnen kopen. De sleutels van de oude Citroën hangen aan een haakje bij de lokale Bar Tabac, die de hele dag open is. Wie hem nodig heeft, meldt dat in de appgroep.

Xavier Charles heeft de deelauto bedacht. Hij kocht de auto, die net als de verzekering op zijn naam staat. “Bijna elk gezin heeft twee auto’s of zelfs meer”, vertelt hij. “Die staan vaak de hele week ongebruikt voor de deur.” Charles laat het notitieboekje zien dat in het dashboardkastje ligt. Alle gebruikers schrijven erin hoeveel kilometer ze hebben gereden. In rode pen staan de voornamen onder elkaar, met de data en de kilometerstand.

Een ritje naar de grote supermarkt, een ander dorp of een klus bij een boerderij kost 25 cent per kilometer. Wie tankt, krijgt een beetje tegoed op de gebruikskosten. De auto heeft inmiddels bijna 150.000 kilometer op de teller. Gebruiker Diane Hafkin vertelt dat ze korte ritjes op de elektrische fiets doet en dat de auto een uitkomst is voor iets langere afstanden. Ze verdient als freelance landarbeider niet genoeg voor een eigen auto, en dat vindt ze ook zonde, vertelt ze. “Voor het milieu is het beter dat er niet één oude, vervuilende auto is voor één persoon.”

Mooi voor de cohesie in het dorp

Het autootje is een Citroën ZX mét geluidsinstallatie. Wie hem gebruikt kan grasduinen in een doos met cassettebandjes die tussen voor- en achterbank staat. De mascotte van het dorp, noemt *Franceinfo* de auto. Het televisiekanaal presenteerde het project in de rubriek ‘Een idee voor Frankrijk’: mooi voor de cohesie in het dorp. Inderdaad, meent gebruiker Jules

Gruissart. “Er zijn mensen met wie we bevriend zijn, en met wie we de auto delen. En er zijn mensen die we minder goed kennen, en die we zo ontmoeten.”

Maar de deelauto is ook een manier om de kosten te drukken. De protesten van de Gele Hesjes, een paar jaar geleden, draaiden oorspronkelijk immers een verhoging van de brandstofaccijns. Franse treinen rijden alleen tussen grotere steden, zijn onbetrouwbaar en duur. Een auto is noodzaak op het platteland, maar een forse kostenpost.

Inmiddels zijn meerdere dorpen aan een vergelijkbaar project begonnen. In het nabijgelegen Crest lenen acht mensen hun auto uit aan veertig anderen. *France3* citeert Laura, die het niet prettig vindt om telkens een auto te moeten lenen van vrienden of familie. “Je hebt het gevoel dat je altijd om een gunst vraagt. Terwijl je hier weet dat het mensen zijn die hun auto echt willen uitlenen.” Het bestuur van de Drôme-regio gaat de deelauto’s nu coördineren en komt met instructies en een app.